

Η οκτάχρονη Ρεβέκα στο ερώτημα "Τι είναι αγάπη" αποκρίθηκε: "Όταν κάποιος σε αγαπά, ο τρόπος που προφέρει το όνομά σου είναι διαφορετικός. Ξέρεις ότι το όνομά σου είναι ασφαλές στο στόμα του"...

Το ερώτημα όμως που μένει αναπάντητο είναι: "Τί γίνεται όταν αυτός ο 'κάποιος' σταματά να προφέρει το όνομά σου, σταματά να σε κοιτάζει και ένα πυκνό κενό μπαίνει ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που κάποτε ορκίζονταν αιώνια πίστη και αφοσίωση";

Δεν είναι λίγα τα ζευγάρια που έχουν αισθανθεί να σβήνει μια αγάπη... Που φτάνουν σε ένα αδιέξοδο και περιβάλλονται από μια τάφρο σιωπής.

Γεμάτος δυστυχώς στις μέρες μας ο κόσμος τέτοια ζευγάρια... Ζευγάρια σιωπηλά που κοιτάζοντας έξω από το παράθυρο τη ζωή τους, την βλέπουν να χάνεται σε κάποια στροφή χωρίς να κάνουν τίποτα να τη συγκρατήσουν.

Όλοι έχουμε συναντήσει τέτοια ζευγάρια... Κάποια στιγμή της ζωής μας ίσως και να έχουμε βρεθεί σε αυτή την 'μίζερη' θέση. Να έχουμε βιώσει την εικόνα της σιωπής και το αφόρητο κενό!

Άκουσα μια ζωντανή ηχογράφιση από την Τάνια Τσανακλίδου γι' αυτά τα λυπημένα ζευγάρια. Μέσα σε λίγες γραμμές όλη η αλήθεια.

"Δεν μπορεί να έχετε συναντήσει τέτοια ζευγάρια. Εκείνος στο τιμόνι τραβηγμένος στην άκρη κοιτάζει έξω από το παράθυρο όχι το δρόμο αλλά τη ζωή του, κι εκείνη σφιγμένη στη άλλη άκρη γράφει και σβήνει τη δική της ζωή στο τζάμι που αντανακλά τη φρόνιμη φιογούρα της. Χαζεύουν τους περαστικούς αλλά δεν τους βλέπουν. Ούτε ένα βλέμμα δε χαρίζουν ο ένας στον άλλο σαν να μη τους περισσεύει, σαν να τα ξοδέψανε όλα, κοιτάγματα, λόγια, αγγίγματα, σα να βολεύονται με τη σιωπή. Μέσα υπάρχει το όχι έξω κοκλάζει το ναι. Μονομάχοι της συμβίωσης. Τα όπλα τους τα έχουν διαλέξει

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

βιώσει με ψεύτικες υποσχέσεις και μια εσωτερική πάλη που απλά επιβεβαιώνει καθημερινά ότι ο πανδαμάτωρ χρόνος θαμπώνει τα συναισθήματα, βάφει με γκριζα χρώματα το παρόν και ακόμα πιο μελανά χρώματα το μέλλον.

Διάβασα κάπου ότι η ζωή είναι μέσα σε ένα σπασμένο ποτήρι. Κόβεται πίνοντας πριν το δεις... Πιες όσο θέλεις, αλλά έχε το νου σου!

Ένα ζευγάρι από την Αλάσκα αποφάσισε να πάει στην Φλόριντα για διακοπές τον Δεκέμβριο, να ξεφύγει λίγο από το χιόνι και την παγωνιά. Κανόνισαν να μείνουν στο ίδιο ξενοδοχείο, όπου πέρασαν, χρόνια πριν, και τον μήνα του μέλιτος.

Επειδή όμως και οι δύο είχαν δουλειές, κανόνισαν ο άντρας να φτάσει Τετάρτη και η γυναίκα Πέμπτη.

Φτάνοντας λοιπόν, ο σύζυγος στο ξενοδοχείο μια μέρα πριν, διαπιστώνει με χαρά ότι τα δωμάτια διαθέτουν πλέον και Η/Υ και αποφασίζει να στείλει ένα e-mail στην αγαπημένη του γυναίκα. Κατά λάθος όμως ξεχνά ένα γράμμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση και το στέλνει χωρίς να ξέρει τις συ-

Λυπημένα ζευγάρια

από καιρό και τα ακονίζουν ο καθένας μόνος του. Βουβά παράπονα, ακυρωμένα θέλω, ξεθυμασμένες επιθυμίες, κάτι ρετάρια όνειρα, ανώδυνα μυστικά, μικρές προδοσίες, αναιμικές υποσχέσεις πως όλα αύριο θα' ναι αλλιώς, δείχνουν τόσο λυπημένοι και θυμωμένοι αλλά δεν ξέρω γιατί. Αλλάξε η μεταξύ τους γεωγραφία, μεγάλωσαν οι αποστάσεις και η σχέση τους μοιάζει με ήπειρο που κουραστήκαν ή βαριούνται πια να εξερευνηθούν. Δε μπορεί να έχετε συναντήσει τέτοια ζευγάρια".

Αυτή είναι μια τραγική κατάληξη της αγάπης... Ένα παραμύθι με λυπηρό τέλος που χαράζεται ανεξίτηλα στις καρδιές και στην μνήμη. Μια αγάπη που δεν ποτίστηκε, δεν τράφηκε σωστά. Μια αγάπη που πνίγηκε από την καθημερινότητα και την ρουτίνα. Μια αγάπη που την σκότωσε η εσωτερική σιωπή, η κρυφή σκέψη, το ψεύτικο χαμόγελο, το τυπικό άγγιγμα, οι λιγοστές κουβέντες. Μια αγάπη που προσπαθεί να επι-

Ο Μίλοραντ Πάβιτς έχει γράψει: "Υπάρχουν πολλοί δρόμοι για έναν άνθρωπο, αλλά ο πραγματικά δικός του δρόμος είναι αυτός που, αν τον ακολουθήσει, ο πόθος του μεγαλώνει".

Τα ζευγάρια που η σχέση έχει φτάσει σε τέλμα, σίγουρα έχουν πάρει κάποια λάθος στροφή στην λεωφόρο της ζωής. Χαθήκανε στα στενά αναζητώντας διέξοδο στα συναισθήματά τους που τους έπνιξαν. Ξέχασαν να ανανεώνουν την αγάπη καθημερινά, προσπάθησαν να την διεκδικήσουν! Συμβατικοί εραστές. Συμβατική ζωή! Δύο άγνωστοι που μοιράζονται το ίδιο σαλόνι. Τα σώματα εδώ, η ψυχή όμως αλλού. Οι ελπίδες νεκρές, τα απραγματοποίητα όνειρα και θέλω, δάκρυα στα μάτια!

Σίγουρα έχουμε δει τέτοια ζευγάρια... ΥΓ: Ο άνθρωπος παντρεύεται από έλλειψη γνώσης, χωρίζει από έλλειψη υπομονής και ξαναπαντρεύεται από έλλειψη μνήμης.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

νέπειες του αθώου του λάθους.

Στο Χιούστον μια χήρα, είχε μόλις γυρίσει από την κηδεία του άντρα της και πήγε στον Η/Υ να τσεκάρει τα συλλυπητήρια e-mails (έτσι γίνεται στην Αμερική) από φίλους και συγγενείς. Μόλις διαβάζει το πρώτο, πέφτει ξερή, λιπόθυμη στο πάτωμα. Εκεί την βρίσκει λίγο μετά ο γιος της, και κοιτώντας την οθόνη του ανοικτού υπολογιστή, διαβάζει το πρώτο e-mail και παθαίνει και αυτός την πλάκα του.

ΠΡΟΣ: Την αγαπημένη μου γυναίκα.

ΘΕΜΑ: Έφτασα!
«Ξέρω πως εκπλήσσεσαι που παίρνεις mail από μένα. Έχουν laptop πλέον εδώ και μπορείς να στείλεις όπου θέλεις. Μόλις έφτασα και μπήκα μέσα. Όλα είναι έτοιμα και για σένα που θα έρθεις αύριο. Ανυπομονώ να σε δω. Ελπίζω να είχες το ίδιο καλό ταξίδι με εμένα.

Υστερόγραφο: Πολύ ζέστη εδώ κάτω!!!»

Η γέφυρα κρύβει τον... Απόλλωνα

Το ιερό του Απόλλωνα που λατρευόταν στα Τέμπη αναζητούν οι αρχαιολόγοι στα θεμέλια παλαιοχριστιανικής εκκλησίας, στη θέση Παλαιοκκλησία. Από το ιερό αυτό δεν υπάρχουν ίχνη, περιγραφές όμως παλιών αρχαιολόγων βοηθούν στον προσδιορισμό του. Σύμφωνα με μαρτυρία του αείμνηστου Δ. Θεοχάρη -είναι ο αρχαιολόγος που με τις πρωτοποριακές του έρευνες τεκμηρίωσε την παρουσία του ανθρώπου για πρώτη φορά στο Αιγαίο κατά την Παλαιολιθική και Νεολιθική Περίοδο- τον Δεκέμβριο του 1957, στη διάρκεια κατασκευής της γέφυρας του Πηνειού στη βόρεια έξοδο της κοιλάδας και κοντά στο νότιο βάθος προς τον Κίσσαβο, βρέθηκαν τα θεμέλια του ναού του Απόλλωνα, πάνω στα οποία είχε κτισθεί παλαιοχριστιανικός ναός. Ο να-

ός ταυτίστηκε από τις επιγραφές που βρέθηκαν εκεί και αφορούσαν αφιερώσεις απελευθερωμένων δούλων γυναικών στον Απόλλωνα, αλλά τα θεμέλια καλύφθηκαν στη συνέχεια για την κατασκευή της γέφυρας.

«Στην αρχαιότητα η κοιλάδα των Τεμπών ήταν ιερή και μία από τις κυριότερες λατρείες ήταν εκείνη του Απόλλωνα Πυθίου ή Τεμπεΐτη, από όπου ξεκινούσε κάθε οκτώ χρόνια μια μεγάλη πομπή προς τους Δελφούς για να μεταφέρει εκεί την ιερή δάφνη», είπε στο «Εθνος» η αρχαιολόγος της 7ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, Σταυρούλα Σδρόλια. Μια άλλη γραπτή μαρτυρία για τον ναό του Απόλλωνα έρχεται από το 1910 και τον αρχαιολόγο Δ. Αρβανιτόπουλο, ο οποίος παρατήρησε αρχαία ερείπια στην παραπάνω θέση και τοποθετού-

σε εκεί τον βωμό του θεού και τη θέση όπου φύτευε η ιερή δάφνη. Πάνω στην πιθανολογούμενη θέση του ναού του Απόλλωνα χτίστηκε η εκκλησία, η οποία καλύπτεται από σειρά επιχώσεων και στις προθέσεις της 7ης ΕΒΑ σήμερα είναι να ερευνηθεί».

«Τώρα πια είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν τα ερείπια του ναού, γιατί εκτιμούμε ότι βρίσκονται στις μεγάλες τσιμεντένιες βάσεις της γέφυρας του Πηνειού ποταμού και οποιαδήποτε εργασία εκεί θα έθετε σε κίνδυνο τη σταθερότητα και άρα την ασφάλεια της γέφυρας», μας είπε η κ. Σδρόλια και συμπλήρωσε: «Δεν αποκλείεται πάντως όσο προχωρούν τα έργα για τη διάνοιξη της σήραγγας των Τεμπών να εντοπιστούν σημαντικοί αρχαιολογικοί θησαυροί, που θα φωτίσουν πτυχές της Ιστορίας της περιοχής».

Διεθνή τηλεφωνήματα χαμηλού κόστους από 5c/λεπτό απευθείας από το κινητό σας

- ✓ Απλές τιμές χωρίς κρυφές χρεώσεις
- ✓ Δίκτυο υψηλής ποιότητας
- ✓ Πολύγλωσση εξυπηρέτηση πελατών

Prepaid SIM

www.lebara-mobile.com.au

1300 126 122

Conditions apply.

LEBARA MOBILE